

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî quisq[ue] sese erga proximum suum gerere, eius mores patienter
ferre, offensum sibi denuo placare debeat: denique quonam modo
quisq[ue] se ad osores ac detractores suos habere debeat. Cap. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Vti quisque sese erga proximum suum gerere, eius mores patienter ferre, offensum sibi denuo placare debeat: denique quonam modo quisque se ad osiores ac detractores suos habere debeat.

CAPVT. XXV.

Testatus
contra pro-
ximum quo-
modo sese
custodiat

Quomodo
Christo in
suis meritis
seruendum
sit
Mat 25.

Offensus
proximus
quomodo
sit reconcili-
andus.

SI tentationem displicentiae, impatientiae, aut iracundiae aduersus fratrem in corde tuo sustines, summa diligentia custodi cogitationes tuas & voluntatem tuam, ne quicquam moliaris aduersus eum, nec de illo quid mali cogites. Similiter omnes sensus tuos, & linguam contine, ne detrahas, ne corripas, ne accuses illum. Et quantumcumque alias iustum esset corripere illum, tu tamen hoc tempore non reprehendas, nec quicquam agas quod posset ex illa tentatione originem habuisse. Itaque tentationem si auertere non poteris sustineas, non foneas, ut sis patiens non agens. Ora in super Deum ut tui illiusque misericordetur. Si non potes tanto affectu quanto oportet qui tibi infensus est, aut quem inimicum putas, diligere, ut cor tuum omnino sit erga illum tranquillum, caue tamen ne quicquam dicas, quicquam agas, quod ex radice hac mala oriretur. Dole igitur super hoc quod sentis in corde, inuitusque id senti, hoc est, dole quod nolens erga proximum in te cogaris malum sentire, quem optares bonum, affectum. Intereaque iuxta exteriorem hominem vide ut nihil eorum omittas quae ad charitatis obseruantiam sunt necessaria, hoc est, ut fratri illi data occasione colloquaris, respondeas, non inuideas ex proposito, communia beneficia ei non subtrahas, nec illum impedias: reliquaque charitatis signa & officia, quae omnibus debemus, non illi neges. Haec studiosè si feceris, videbit Dominus adiuuabitque laborem tuum, ut quod tristis modo sentis, aliquando non sentias. In omni obsequio quod proximo impendis, die in corde tuo: Memoriam esse volo huius verbi tui clementissime Iesu. *Quod vni ex minimis meis feceris, hoc mihi feceris, ut omnia cum alacritate & humilitate diligenter faciam. Semper cogita. Si fratri seruo Christo seruiui: si fratrem despicio, si irascor proximo. Christo id feci Semper cogita: Hoc iam fortasse gratum esset domino ut sibi, si ita esset licet hic proximus, hoc vel illud facerem, faciam ergo ipsi sine mora, non minus acceptum munus in proximo, quam in propria persona: imo forte plus saepe est illi gratum in proximo, quam in seipso. Quotiescumque te fratrem offendisse deprehenderis, petita licentia à patre, in occulto te ad fratris pedes prosternas, & veniam ab eodem petas. In hoc aut omnino facito tibi violentiam & consuetudinem, tamen si tibi videaris innocens, aut alius videatur iustus debere petere veniam à te. O noli perdere meritum, ne alius capiat humilitatem ex manu tua: sed tu prior te ipsum humilia, & pete veniam. Timor veniæ saepius petendae te à moribus indignationis, & verbis impatientiae cōpescet. In choro si vel modicum quid fuerit in quo se frater displicentiam habere ostendit, vel aliquo signo innuit, pro placatione illius mox ante eiusdem conspectum super formam cadens, veniam pete. Detrahentibus tibi, teve odientibus, benignus atque placatus occurre, signa eisdem offerens charitatis, beneficiaque cum affabilitate. Finge te necesse*

circ que scis: idque propter Deum, ut hoc modo citius lucreris propriam & al-
 terius animam. Stomachando enim radicaretur in te & in alio indignatio ma-
 ior. Proinde si aliquo durum sit odientibus benefacere, propter Christum
 fiat dulce. Si quando iniuriosum aliquid tibi dicitur, aut fit, omnino hoc à
 corde pellas, & iniuriæ non improperes auctori. Non illum arguas, non accuses
 &c. sed ut ante iniuriã solebas habere te erga illũ. Omnino dissimula te esse mo-
 ri etiã si motus sis, dicalque corde tuo: hoc portare volo & tacere ac si nihil factũ
 esset, propter Deũ. Si ita feceris, fiat postea, ut valde parũ aut omnino nihil mo-
 vearis de iniurijs aut contumelijs factis. Atq; hoc modo melius lucraberis fratrem
 tuum. Certè hæc via necessaria est, alioquin ad mortificatione non peruenies, sed
 magis sepe eris passionatus. Recole quã ex leui re sæpe numero quæ ab extra per
 verba aut signa ostenditur, magna quandoq; & vehemēs tentatio inter duos aut
 plures oriat, quam multo fuisse satius dissimulasse. *Agne mansuetissime Iesu fili
 Dei, adiuua me, protege, dirige & posside me, ut nunquam discedam à beneplacito tuo.*
 Contingit interdum hominem passionibus impetuosis subiectum atque ira-
 tum, verborum mansuetudine faciliter placari. Et tunc expedit non silere fra-
 tremque turbatum contemnere. Non igitur sufficiat tibi, si tu diligas: sed exaf-
 peratum etiã proximum, ubi potueris, reducat tranquillitatem. Neque enim
 leue est genus vindictæ, hominẽ iratum ac stomachantem tibi, ad aciores irarũ
 stimulos prouocare. Sunt enim, qui contentiosis proximum in laesum verbis:
 sunt quoque, qui silentio se vliscuntur. Nam si patientia simulata homini in-
 iurato respondere dedignaris, atque quem verbo placare posses taciturnitate
 tua lædis contra charitatem agis, non minus silentio quã gladio illũ vulnerans.
 Vide igitur quid conferat charitati & proximorum paci, ut ubi dissimulatio-
 ne opus fuerit, silentio: ubi satisfactione, excusando proximum places. Gra-
 uior tamen est iniuria (modo grauior fuerit contemptus) verborum conuicijs
 proximum inuasisse. Sunt postremò qui foris omni iniuria abstinere, intus ta-
 men remurmurant & proximo obstrepunt animo. Hi quamuis ira nullum ab-
 eis foras prodeat aut verbum aut indicium, non tamen ut delicti nihil, sed ut
 minus habeant, curati sunt. Qui enim externa duntaxat se honestate con-
 tegunt, quamuis neque impiè agant neque scandalizent quenquam, consum-
 mata tamen in eis virtus non est (quamdiu interior homo repugnat) quæ glo-
 riosè coronetur. Si quando iniurianti tibi aliquid est respondendum, si infor-
 mandus aut monendus est aliquis non fiat hoc sine euidenti necessitate, quæ
 estimari debet secundum iudicium cuiuspiam alterius non offensi, nec in eo-
 dem die quo te lædi contingit, nec quamdiu aliqua passio in corde tuo ex tali
 molestia versatur, quia deceptio est, propterea quod multa tunc videntur neces-
 saria aut bona, quæ postea comperiuntur mala. Si obiurgatio fuerit ne-
 cessaria, fiat potius quando cuncta serena & tranquilla sunt
 in dulcedine pacis.

(..)

VI
 Detrahenti-
 bus & odien-
 tibus q'omo-
 do occurren-
 du sit.

Iniuria ut
 dissimulan-
 da sit.

Iratus Pro-
 ximus quo-
 modo sit pla-
 ca ius.

Verborum
 conuicijs ne-
 mo læscen-
 dus.

Indi-